

Hadde Jesus til hensikt å grunnlegge en kirke?

● Jesu forkynnelse var i første rekke rettet til Israel, som han selv sa til sine tilhengere: ”Jeg er ikke sendt til andre enn Israels bortkomne får.” (Mt 15,24) Men fra begynnelsen av sitt virke innbød han alle til omvendelse: ”Tiden er inne, og Guds rike er nær! Vend om, og tro på evangeliet!” (Mk 1,15)

► Men denne oppfordringen til en personlig omvendelse var ikke utformet i en individualistisk sammenheng, han søkte snarere å gjenforene en splittet menneskehet i et Guds folk, som han var kommet for å frelse.

● Jesu hensikt var fullbyrdelsen av de løftene som var gitt til hans folk om å gjenforene den gamle Pakts folk, men nå åpen for hele menneskeheten. Et tydelig tegn er utnevningen av de tolv apostlene med Peter som leder.

► ”Og dette er navnet på de tolv apostler: Den første er Simon, han som kalles Peter; så hans bror Andreas, så Jakob, sønn av Sebedeus, og hans bror Johannes, så Filip og Bartolomeus, Thomas og Matteus, tolloppkreveren, Jakob, sønn av Alfeus, og Taddeus, Simon den nidkjære, og Judas Iskariot, han som forrådte ham.” (Mt 10,2-4; Mk 3,13-16; Lk 6, 12-16)

Det er ikke mulig å møte Jesus uten den virkelighet han skapte og der han er til stede. Mellom Jesus og hans Kirke er det en dyp kontinuitet, uatskillelig og mystisk, og der Kristus gjøres nærværende i dag i sitt folk

● Tallet 12 er en henvisning til Israels tolv stammer. Det viser betydningen av dette initiativ for å samle Guds utvalgte folk, *ekklesia Theou*. De er fundamentet i det nye Jerusalem.

► Et nytt tegn på denne Jesu hensikt er at han ved det siste aftensmåltid ga dem myndighet til å feire eukaristien, som han innstiftet ved den anledningen (se spørsmålet: Hva skjedde ved det siste aftensmåltid?) På denne måten overførte han til hele Kirken, i de tolv personer som var til stede ved anledningen, ansvaret for å være et tegn på og

redskap for den forsamling som han startet, og som skal fullbyrdes på den ytterste dag.

► Hans selvoppofrende død på korset, sakramentalt foregrepet i dette aftensmåltid, og nærværende hver gang Kirken feirer eukaristien, skaper et fellesskap forent i kommunion med ham, en Kirke kalt til å bli et tegn på og et redskap for det oppdrag som han startet.

► Kirken er derfor født i og med Kristi hele selvhengivelse for vår frelse, forutsett i innstiftelsen av eukaristien og fullbyrdet på korset.

● De tolv apostlene er det mest åpenbare tegnet på Jesu vilje, når det gjelder hans Kirkes eksistens og oppdrag, garantien for at det ikke finnes noen motsetning mellom Kristus og Kirken.

► De er uatskillelige, til tross for at menneskene som utgjør Kirken er syndere.

● Apostlene var klare over at deres oppdrag måtte fortsette videre, siden det var det Jesus hadde sagt til dem.

► Derfor var de opptatt av å finne etterfølgere. Deres mål var at oppdraget som de hadde fått, skulle fortsette etter deres død, slik Apostlenes Gjerninger vitner om.

► Ved deres apostoliske virksomhet etterlot de seg en strukturert kommunitet under ledelse av anerkjente hyrder, som bygde opp og opprettholdt den i fellesskap med Jesus Kristus og Den hellige ånd, den Kirke der alle mennesker er kalt til å oppleve frelsen som utgår fra Faderen.

● I Paulus brev betraktes Kirkens medlemmer ”ikke lenger(som) fremmede eller utlendinger, men medborgere med de hellige og hører Guds eget husfolk til, apostler og profeter er den grunnvoll dere hviler på, men sluttsteinen er Kristus Jesus selv.” (Ef 2,19-20)

● Det er ikke mulig å møte Jesus uten den virkelighet han skapte og der han er til stede.

► Mellom Jesus og hans Kirke er det en dyp kontinuitet, uatskillelig og mystisk, og der Kristus gjøres nærværende i dag i sitt folk